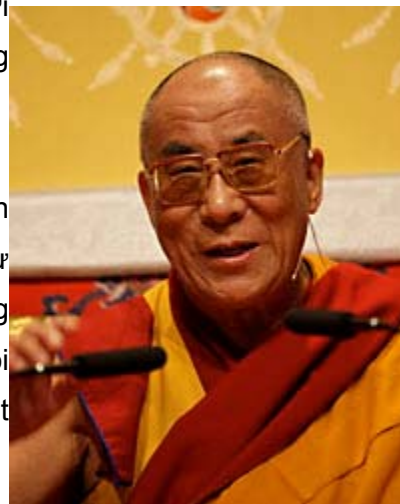

TÔI CŨNG CHỈ LÀ MỘT CON NGƯỜI

Đức Đạt Lai Lạt Ma bắt đầu một chương trình giảng dạy tại đại học Lehigh bằng cuộc thảo luận về nỗ lực “ vận động sự hoà hợp tôn giáo và lòng tôn kính chân thành” của Ngài.

Đức Đạt Lai Lạt Ma thứ 14 bắt đầu giảng dạy một chương trình thuyết giảng có tính cách lịch sử trong 6 ngày tại đại học Lehigh vào trưa thứ Năm bằng một lời kêu gọi mãnh liệt về “sự tương kính và sự hiểu biết tương đồng giữa những dân tộc và tôn giáo khác nhau trên thế giới.”

“Tôi cũng chỉ là một con người” , Đức Đạt Lai Lạt Ma - nhà lãnh đạo chính trị và tôn giáo của Tây tạng, đã nói với đám đông đến từ khắp nơi trên thế giới (ngoại trừ Antartica) đang tụ họp tại vận động trường Stabler để tham dự buổi giảng. “Trong số sáu tỷ người, tôi chỉ là một trong số này. Sáu tỷ người chúng ta cùng chia sẻ một hành tinh, cùng sống dưới một mặt trời”.

Ngài nói rằng cuộc cách mạng truyền thông và kinh tế toàn cầu có nghĩa là “tất cả chúng ta đều trở thành một cộng đồng, một thực thể. Trong thực tế, không có sự tách biệt, độc lập, hay sở thích cá nhân. Tương lai của chúng ta tùy thuộc hoàn toàn vào tương lai của toàn thể thế giới và nhân loại.”

Những vấn đề của nhân loại, Ngài nói, bắt nguồn từ những suy nghĩ “lỗi thời” và “không toàn diện, không thực tế.”

“[Đây] chỉ là một hành tinh nhỏ bé”, Ngài nói.

Đức Đạt Lai Lạt Ma sẽ giảng dạy cho đến hết ngày thứ ba, 15 tháng 7, 2008 về *The Great Treatise on the Stages of the Path to Enlightenment (Đại Luận Về Các Trình Tự Tu Tập Của Con Đường Giác Ngộ) tức Lamrim Chenmo hay Lamrim Đại Luận của Tổ Tsongkhapa*. Các buổi giảng dạy được bảo trợ bởi Trung Tâm Phật Học Tây Tạng ở New Jersey (Tibetan Buddhist Learning Center of New Jersey).

Ngài cũng sẽ có một buổi thuyết giảng cho công chúng vào trưa chủ nhật với tựa đề “*Phát Khởi Tâm Thiện Lành*” (Generating a Good Heart).

Rất thích hợp cho một người thường nói về mình như là “một nhà sư bình dị,” [chương trình đã] không có một lễ khai mạc rườm rà. Gần 2 giờ chiều, Đức Đạt Lai Lạt Ma bước lên khán đài mỉm cười và chào hỏi các Tăng, Ni, các vị quan khách tụ tập xung quanh hai bên pháp toà của Ngài.

Joshua W.C. Cutler, vị đồng Giám đốc Trung Tâm Phật Học Tây Tạng và vợ ông, Dana Cutler, ngỏ lời chào đón Ngài khi Ngài bước lên khán đài. Họ dâng khăn lụa trắng, gọi là *khata*, để Đức Đạt Lai La Ma ban ân lành rồi choàng vào xung quanh cổ.

Đức Đạt Lai Lạt Ma lên tiếng chào mọi người bằng một câu tiếng Anh giản dị: “Xin chào buổi trưa đến mọi người” (Good afternoon, everybody!)

Đức Đạt Lai Lạt Ma nói đùa rằng ba bộ sách *Lamrim Đại Luận* là “sách này khá dày, không thể chỉ trong vài ngày mà đọc hết được”. Sau đó Ngài liên tưởng đến câu chuyện thương tâm về việc tại sao mà cuốn sách này lại có một ý nghĩa trọng đại đối với mình như vậy.

Cầm cuốn sách đã quá sờn cũ trên tay, Ngài nói với thính chúng: “Tôi đã mang theo mình cuốn *Lam Rim Chen Mo* này như vật tùy thân vào ngày 17/3/1959 khi rời điện Norbulingka đêm hôm đó.” Đêm hôm đó chính là đêm mà Đức Đạt Lai Lạt Ma, vì lo sợ cho bản thân mình cũng như [cho sự an nguy của] hàng ngàn sinh mạng của dân Tây Tạng khi bị Trung cộng xâm lăng, đã phải rời bỏ Tây tạng để sang tị nạn tại Ấn độ.

Sau phần mở đầu giới thiệu ngắn gọn về cuốn sách, đến phần tụng một bài kinh rút ra từ bộ sách ấy bằng ba thứ tiếng. Tiếp theo, Đức Đạt Lai Lạt Ma đã nói ngắn gọn về “quan điểm hoặc sự cam kết của mình.”

Trong khi đón nhận những tiếng cười đồng cảm [của thính chúng] và công nhận rằng “đôi khi tôi được mô tả như là một người Phật tử trung thành”, đức Đạt Lai Lạt Ma nói rằng những người có lòng tin hay không có lòng tin [vào Phật Giáo] đều giống nhau, miễn sao họ - những

người đến từ các truyền thống tôn giáo khác nhau, có thể tìm thấy ý nghĩa của “lòng vị tha vô tận” trong lời dạy của đức Phật.

Ngài nói vào ngày ngày hôm trước, Ngài đã tham dự buổi lễ cầu nguyện vào buổi sáng sớm với những người theo Hồi giáo. Tính dí dỏm, khôi hài của Ngài hiện rõ trong suốt buổi giảng vào buổi trưa. Ngài đã cười to và kể lại dung mạo của Ngài nhìn như thế nào qua hình ảnh của một vị sự mặc “áo cà sa của Phật Giáo và đội nón của người Hồi giáo.”

Ngài nhắc lại, “đó là một ngày rất, rất, rất nóng nực và oi bức” – “thành ra ngay cả bây giờ,” Ngài ngửi tấm áo cà sa của mình và nói, “hơi có mùi.” Sau đó, Ngài đã khôi hài, “mùi của kỷ luật đạo đức vững chãi.”

Ngài cũng khuyến khích mọi người đang có mặt cùng góp sức với Ngài trong nỗ lực giúp “thăng tiến sự hòa đồng tôn giáo và tương kính lẫn nhau.” Ngài thêm rằng việc phát triển niềm cảm thông và tôn trọng các tôn giáo khác “rất là quan trọng, nhất là sau biến cố 9/11.”

Đức Đạt Lai Lạt Ma mang đến thông điệp về “quan điểm và sự cam kết” của Ngài trong phần khai mạc bằng tiếng Anh, sau đó Ngài nói bằng tiếng Tây tạng trong phần giảng dạy. Ông Thupten Jinpa đến từ Canada là vị thông dịch chính cho các buổi giảng.

Trong cuộc phỏng vấn vào trưa hôm đó sau buổi giảng, Lloyd Steffen, giáo sư về tôn giáo học, cũng là vị tuyên úy của đại học Lehigh và là người tổ chức buổi nói chuyện, đã nói rằng ông ta có “những giờ phút thật tuyệt vời.”

“Thật là tuyệt vời khi có một vị lãnh đạo tinh thần thu hút được sự chú ý đặc biệt như vậy trong thời buổi bây giờ. Ngài không phải là một chính trị gia, ngài không phải là một ca sĩ nhạc rock nổi tiếng... [Như vậy có nghĩa là] không phải tất cả đã bị mất hết (All is not lost) (*)

Jack Croft, Tricia Long and Bill Doherty biên soạn bằng Anh ngữ. Hình ảnh của Douglas Benedict. Quảng Hiệt chuyển Việt ngữ. Đăng tải vào ngày thứ Năm 10 tháng 7, 2008.
http://www3.lehigh.edu/News/V2news_story.asp?iNewsID=2815

(*) “All is not lost” mang ý nghĩa là chưa mất hết hy vọng, vẫn còn hy vọng, chưa bị mất hết tất cả.